

[Povlsen.]

jeg ikke i Tvivl om, at man har gjort saadanne Erfaringer med Hensyn til Kredslæreren heroppe i det gamle Land, at man med Glæde vil tage imod ham dernede.

Jeg mener, at en Kredslærer, der bliver staaende i sit Arbejde i Skolen og altsaa er i stadig levende Forbindelse med Skolearbejdet, i Virkeligheden er bedre end en Amtsskolekonsulent, som er ude af det praktiske Skolearbejde, og for hvem der derfor altid er en Fristelse til at blive noget af en Kontormand.

Med Hensyn til Tilsynet med den private Skole skal jeg heller ikke sige mange Ord. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at denne Del af Lovforslaget er i nøjeste Overensstemmelse med det Appelske Forslag og tillige i nøje Overensstemmelse med, hvad der ønskedes i sin Tid fra Dansk Friskoleforenings Bestyrelse; men man maa huske paa, at der foreslaas her Ændringer i Tilsynet med den offentlige Skole, som nok kan begrunde, at man ogsaa ændrer Forslaget med Hensyn til den private Skole.

Jeg finder saaledes, at naar man nu indfører rene Forældrenævni i den offentlige Skole, er det ogsaa rimeligt, at den private Skole faar rene Forældrenævni. Derfor vilde jeg ønske, at man kunde ændre dette Tilsynsudvalg fra at bestaa af tre Medlemmer, der er valgt af Forældrene, og to, der er valgt af Skolenævnet, til at bestaa af fem Medlemmer, valgt af Forældrene. Saa kunde man ogsaa stryge alle Bestemmelser vedrørende Religionsundervisningen, som slet ikke hører hjemme her. Det er Forældrerådet, som besørger alt her, og det er dette, som bedst kan træffe Afgørelsen. Det offentlige Tilsyn med den private Skole kan saa foretages ganske naturligt af Kredslæreren.

Det fastslaas jo, at der ved Aarsprøven i den private Skole kun skal prøves i Regning, Skrivning, skriftlig og mundtlig Dansk, men at man med Hensyn til de andre Fag er frit stillet. Det er efter min Mening den afgørende Bestemmelse med Hensyn til den private Skole. Det er det, der gør, at den virkelig kan staa som en fri Skole, der kan arbejde saadan, som den mener det er rigtigst at arbejde. Her siges det, at hvad det offentlige kan kræve af Børnene i Danmark, er, at de er vel undervist i Regning, Skrivning, skriftlig og mundtlig Dansk. I andre Fag har det offentlige egentlig ingen Ret til at blande sig.

Det er efter min Mening af den allerstørste Betydning for Undervisningen i

Skolen, og jeg kan ikke se, hvorfor man ikke skulde indføre det samme i den offentlige Skole. Den offentlige Skoles Eksamensordning er efter min Mening en stor Hindring for Skolearbejdet. Hvis den virkelig bliver gennemført, saadan som den er fastslaaet i Henhold til ministerielle Skrivelser, vilde det blive en afgørende Hindring for Arbejdet i Folkeskolen. Men heldigvis: Et er, hvad der staaar paa Papiret, et andet er, hvad der praktiseres i Livet. Saa slemt som det staaar paa Papiret, gaar det nu alligevel ikke til i Livet.

Vor Eksamensordning hviler paa en ministeriel Skrivelse af 20. August 1902, hvori der siges, at Eksamen skal omfatte alle de Fag, der er optaget paa Undervisningsplanen, og en ministeriel Skrivelse af 7. August 1897, hvori det siges, at det maa anses for ønskeligt, at hvert Barn prøves grundigt i hvert enkelt Fag. Ja, tænk, det staaar der virkelig: at hvert Barn skal prøves grundigt i hvert enkelt Fag.

Heldigvis er det neppe saa forfærdelig mange Steder, det sker, men dette er altsaa i Virkeligheden de Betingelser, hvorunder man arbejder. Og ifølge en ministeriel Anordning af 1857 kan Skolekommissionens enkelte Medlemmer frit overtage Eksaminationen, altsaa grundigt prøve hvert enkelt Barn i samtlige Fag, som findes opført paa Undervisningsplanen.

Helt se bort fra dette kan man nu alligevel ikke i Folkeskolen; der maa i nogen Grad arbejdes under Pres af disse Bestemmelser, og det vil jo i Virkeligheden sige, at man er nødt til i ikke ringe Grad at terpe Lektier i Folkeskolen, og dette kommer atter til at gaa ud over de elementære Fag.

Der klages fra forskellig Side indenfor Haandværk og Industri over, at de Børn fra den danske Folkeskole, som Folk i Haandværk og Industri faar med at gøre, ikke er dygtige til at regne, skrive og læse, og der er maaske noget om det. Jeg tror, det har sin Grund i dette, at man skal terpe og terpe med Lektiefagene, saa der bliver for lidt Tid til at arbejde med disse elementære Fag.

Og hvad naas der saa ved dette Lektierperi i Aandsfagene? Ja, der naas jo bare det, at baade Lærere og Elever bliver lede og kede af disse Fag, der bliver terpet ind gennem skeletagtige Lærebøger — Lærebøger, som i Virkeligheden burde forbydes i den danske Folkeskole. De gør Børnene og Lærerne lede og kede af det hele, eller ogsaa gaar det, som en Sogneraadsformand, som jeg saa citeret forleden i „Folkeskolen“,